

แนวทางปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

GUIDELINE FOR MODIFYING THE LAW ON

THE ADMINISTRATION OF PARLIAMENT

จเร พันธุ์เปรื่อง¹ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล²

บทคัดย่อ

ดุสิตบัณฑิตมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งบัญญัติให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเพื่อรองรับและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา พร้อมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล และวิธีการงบประมาณของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภา ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ตลอดจนแนวทางในการปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อใช้สำหรับการปฏิรูประบบราชการของฝ่ายนิติบัญญัติให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการเสนอให้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ส่วนของระเบียบวิธีวิจัย ได้ทำการวิจัยโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสารที่เกี่ยวกับวรรณกรรมทางกฎหมายมหาชน รัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาของไทยและของต่างประเทศ การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา และการประชุมระดมสมองผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก ควบคู่ไปกับการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ผลการวิจัย พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล และวิธีการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อให้มีส่วนราชการสังกัดรัฐสภา 3 ส่วนราชการ คือ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและงานการประชุมรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวก การงานวิชาการ และงานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

คำสำคัญ : แนวทางปฏิรูปกฎหมาย บริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

¹ โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ประธานหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Abstract

In this dissertation, the researcher examines the Law on the Administration of Parliament design to accommodate and support parliamentary performance. The researcher also investigates problems arising from enforcing the law on parliamentary administration. These problems involve the authority, duties, the organization of personal management system, and the budgeting procedures of government agencies under the jurisdiction of parliament. All of these affect the efficiency in which the bicameral Parliament-the House of Representatives and the Senate-conduct its affairs. As such, the researcher studies different approaches to making changes in the law. Accordingly, the researcher believes that these changes would introduce reform in the legislative body's bureaucracy that would be conducive to greater efficiency in the work of Parliament. In this light, then the researcher proposes amending the Law on Parliamentary Administration. In regard to research methodology, the researcher employed qualitative research methods. This consisted of documentary research on the literature of public law, the Constitution and the law bearing on parliamentary administration in both the jurisdiction of the Kingdom of Thailand and selected foreign jurisdictions. In addition, the researcher conducted in-depth interviews with experts, academics and other persons concerned with enforcing the law on parliamentary administration. Brainstorming was carried out with the aforementioned parties engaged in enforcing the law in this domain for the purpose of establishing whether the information obtained through documentary research and in-depth interview was correct. If the accuracy of this information was assured, then it could be used in the course of searching for approaches conducive to solving salient problems in parliamentary administration.

In the researcher's view, it is necessary to amend the law governing three government agencies under the jurisdiction of Parliament. The Secretariat of the House of Representatives exercises authority over general parliamentary affairs, especially sittings of the House of Representatives and sittings of the Parliament. The Secretariat of the Senate wields authority over general affairs impinging on the sittings of the Senate. The Secretariat of the Parliament projects authority over the general affairs of the Parliament related to administration, the work of technical experts, and inter-parliamentary affairs.

Keywords : Guideline for Modifying the Law, The Administration of Parliament

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามแนวความคิดรัฐธรรมนูญนิยม (constitutionalism) นั้น หลักการแบ่งแยกอำนาจเป็นหลักการสำคัญและถือว่าฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ต้องแยกออกจากกันและเป็นอิสระจากกันเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถถ่วงดุลและตรวจสอบอีกฝ่ายหนึ่งได้ โดยแต่ละองค์กรต้องไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจการครอบงำขององค์กรหนึ่งองค์กรใดตลอดเวลา (Beetham, 2006) ด้วยเหตุนี้รัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศจึงกำหนดให้รัฐสภาเป็นอิสระในการบริหารและการดำเนินงานของตนเอง เช่น มีอำนาจจัดโครงสร้างหน่วยธุรการของตนเอง มีอิสระในการบริหารทรัพยากรบุคคลและการงบประมาณของตนเอง เป็นต้น เพื่อให้รัฐสภามีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการตรากฎหมายและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 168 วรรคแปด จึงได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารงานโดยอิสระของรัฐสภา ซึ่งจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้รัฐสภาเป็นอิสระในการบริหารงานของรัฐสภาเอง อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา กลับเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาไม่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิจัยกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งบัญญัติให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเพื่อรองรับและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา

2. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล และวิธีการงบประมาณของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของรัฐสภา สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

3. เพื่อหาแนวทางในการปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อใช้สำหรับการปฏิรูประบบราชการของฝ่ายนิติบัญญัติให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการเสนอให้แก่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. รัฐธรรมนูญนิยม (constitutionalism) หลักการแบ่งแยกอำนาจเป็นหลักการสำคัญและถือว่าฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ต้องแยกออกจากกันและเป็นอิสระจากกันเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถถ่วงดุลและตรวจสอบอีกฝ่ายหนึ่งได้ โดยแต่ละองค์กรต้องไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจการครอบงำขององค์กรหนึ่งองค์กรใดตลอดเวลา

2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 168 วรรคแปด จึงได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารงานโดยอิสระของรัฐสภา ซึ่งจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้รัฐสภาเป็นอิสระในการบริหารงานของรัฐสภาเอง (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550; รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2554, 2554; รัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554, 2554)

3. กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554, 2554) และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาสามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554 กำหนดแต่เพียงอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แต่ไม่ได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของรัฐสภา ดังนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา งานราชการทั่วไปของรัฐสภา เช่น ห้องสมุดรัฐสภา สถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา สำนักงานการรัฐสภาระหว่างประเทศ และสำนักงานเลขานุการ ก.ร. จึงอยู่ในบังคับบัญชาของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทำให้เกิดปัญหาว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถให้บริการในเรื่องดังกล่าวกับสมาชิกของทั้งสองสภาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน (นิติ ยิ้มแย้ม, 2540; สุกิจ พุนศรีเกษม, 2559)

2. ปัญหาการจัดระบบงานของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เนื่องจากบทบาทของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้อำนาจงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงาน

เลขาธิการวุฒิสภาไม่สามารถรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันรัฐสภาเองก็มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลทางวิชาการเชิงลึกในการปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น อาทิ ข้อมูลการวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ (ดำรงค์ วัฒนา, ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และสุพจน์ ทราญแก้ว, 2552) จำเป็นต้องมีสำนักงบประมาณของรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการทำหน้าที่ของรัฐสภาในการควบคุมการงบประมาณของฝ่ายบริหาร

3. ปัญหาการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การบริหารงานบุคคลของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภาต้องตกอยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบของฝ่ายบริหาร แม้ ก.ร. จะเป็นผู้กำหนดระเบียบ แต่ก็เป็นกำหนดยึดตามแนวทางของ ก.พ. ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. 2554 กำหนดให้การกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ก.ร. ต้องทำเช่นเดียวกับการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ทำให้การบริหารงานบุคคลของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภาต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ซึ่งเป็นข้าราชการของฝ่ายบริหาร

4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการงบประมาณ แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 168 วรรคแปด และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554 มาตรา 13 จะกำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารงานโดยอิสระของรัฐสภา แต่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงาน

เลขาธิการวุฒิสภาก็ยังคงเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับส่วนราชการของฝ่ายบริหาร การขอตั้งงบประมาณและการจัดสรรงบประมาณจึงต้องอยู่ภายใต้ความเห็นชอบของสำนักงบประมาณและคณะรัฐมนตรี ประกอบกับการบริหารและการใช้จ่ายงบประมาณต้องอยู่ภายใต้ระเบียบกระทรวงการคลังและระเบียบสำนักงบประมาณ ทำให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาไม่มีอิสระในการบริหารงานและยังขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอีกด้วย

ปัญหาทั้ง 4 ด้านดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการจัดระบบการใช้อำนาจบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล และวิธีการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

การที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. 2554 ไม่ได้กำหนดให้ ก.ร. ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ร. จึงต้องพิจารณาความประสงค์ของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นประธานและรองประธาน ก.ร. เป็นหลัก ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม และทำให้ทั้งสองสำนักงานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลางได้

นอกจากนี้ การที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไม่อยู่ในบังคับของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 จึงเป็นปัญหาว่าการที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

พ.ศ. 2554 มาตรา 5 กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาบริหารราชการตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้น ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจะนำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาปรับใช้อย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมาย

ประเด็นต่อมา คือ การที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญไม่มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ทำให้ ก.ร. ต้องทำหน้าที่เป็นทั้งผู้พิทักษ์กฎและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญด้วยในขณะเดียวกัน หาก ก.ร. ไม่สามารถพิทักษ์คุณธรรมให้กับข้าราชการรัฐสภาได้ ข้าราชการรัฐสภาจะต้องนำคดีไปฟ้องศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งการพิจารณาของศาลปกครองเป็นไปด้วยความล่าช้า ทำให้ข้าราชการรัฐสภาได้รับความคุ้มครองน้อยกว่าข้าราชการพลเรือน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาโครงสร้างและระบบงานของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จะเห็นได้ว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหน้าที่หลักในการสนับสนุนระบบงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เท่านั้น ส่วนงานอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นงานช่วยอำนวยความสะดวก หากมีการจัดระบบงานให้ทีมงานบางอย่างสามารถจ้างเอกชนดำเนินการ (outsourcing) แทนได้

การปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภานั้น จำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับการประชุมสภาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2554 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

รัฐสภา พ.ศ. 2554 ระเบียบรัฐสภา ประกาศรัฐสภา กฎ ก.ร. และระเบียบ ก.ร. ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวางแผนทางปฏิบัติในการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ทั้งนี้ ได้เสนอแนวทางในการปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จากสภาพปัญหาที่ว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบประสานงานร่วมกันของรัฐสภา ประกอบกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภายังมีงานช่วยอำนวยการที่เหมือนกันซ้ำซ้อนกันบางประการ จึงเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ดังต่อไปนี้

1.1 กำหนดให้มีส่วนราชการสังกัดรัฐสภา 3 ส่วนราชการ ได้แก่

1.1.1 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ การดำเนินการจัดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมการศึกษาดูงานและการสัมมนาของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการดำเนินการทางวิชาการและกฎหมายเพื่อสนับสนุนระบบงานนิติบัญญัติและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของสภาผู้แทนราษฎรและของรัฐสภา ตลอดจนการดำเนินการด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและด้านการประชาสัมพันธ์ของสภาผู้แทนราษฎร

1.1.2 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของวุฒิสภา ได้แก่ การดำเนินการจัดการการประชุมวุฒิสภา การประชุมการศึกษาดูงานและการสัมมนาของคณะกรรมการของวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การดำเนินการทางวิชาการและกฎหมายเพื่อสนับสนุนระบบงานนิติบัญญัติ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบกิจการสำคัญของชาติและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของวุฒิสภา ตลอดจนการดำเนินการด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและด้านการประชาสัมพันธ์ของวุฒิสภา

1.1.3 สำนักงานรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานวิชาการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้แก่ งานเลขานุการ ก.ร. การพัฒนาบุคลากร สำนักงานประมาณของรัฐสภา สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา งานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สถาบันภาษาต่างประเทศ หอสมุด จัดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์รัฐสภา งานวิจัยและพัฒนา งานรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ งานพิมพ์และการบริการทางการแพทย์ การที่มีสำนักงานรัฐสภามารับผิดชอบงานช่วยอำนวยการและงานสนับสนุนด้านต่าง ๆ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเคยรับผิดชอบอยู่เดิม จะช่วยให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาสามารถพัฒนาไปสู่ความเชี่ยวชาญในงานด้านนิติ

บัญญัติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2554

1.2 ตั้งคณะกรรมการร่วมกันของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นเจ้าภาพหลัก

1.3 จัดตั้ง ASEAN UNIT เพื่อสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนกับรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และพัฒนา ASEAN UNIT เป็นส่วนราชการระดับสำนักสังกัดสำนักงานรัฐสภา

1.4 ก.ร. ควรดำเนินการให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดตั้งส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่เป็นส่วนราชการกลางของรัฐสภา เช่น หอสมุดรัฐสภาและสำนักงบประมาณของรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

2. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการจัดระบบงานของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีระบบงานช่วยอำนวยความสะดวกเป็นงานสนับสนุนเป็นจำนวนมากและมีความซ้ำซ้อนกัน ทำให้มีงานสนับสนุนมากกว่างานหลัก ส่งผลให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาต้องมีบุคลากรและงบประมาณสำหรับงานช่วยอำนวยความสะดวกมากกว่างานหลักที่เป็นงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาโดยตรง ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงควรมีการจัดระบบงานให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่หลักของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เนื่องจากระบบงานของสำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาต้องเป็นระบบงานที่รองรับการทำหน้าที่ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนระบบงานช่วยอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นงานสนับสนุน ต้องรวมไว้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรัฐสภาที่ตั้งขึ้นใหม่ ทั้งนี้ การแบ่งส่วนราชการดังกล่าวต้องกระทำเป็นประกาศรัฐสภา โดยความเห็นชอบของ ก.ร. และต้องระบุอำนาจหน้าที่ไว้ในประกาศรัฐสภาด้วย

3. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การที่ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และคณะทำงานทางการเมืองมีการกำหนดตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ไว้อย่างกว้าง ๆ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และคณะทำงานทางการเมืองซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้ ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งเป็นบุคลากรหลักของส่วนราชการสังกัดรัฐสภายังมีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งในสายงานที่มีความสำคัญต่อระบบงานของรัฐสภา เช่น ตำแหน่งนักกฎหมายนิติบัญญัติ นักวิชาการรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภา ทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การย้าย การโอน การเลื่อน การพัฒนา และการกำหนดแนวทางการก้าวหน้าของข้าราชการว่าเป็นไปอย่างไร ถูกต้องและไม่สอดคล้องกับหลักคุณธรรม ทำให้การบริหารงานบุคคลของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไม่สอดคล้องกับโครงสร้างระบบงานและการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไม่สอดคล้องตามไปด้วย โดยมีแนวทางในการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาต้องแจกแจงระบบงานต่างๆ ตามขั้นตอนการดำเนินงาน ว่ามีงานใดบ้างที่สามารถให้ออกคนดำเนินการแทนได้ แล้วจึง

จัดสรรงานที่เหลือว่าเป็นหน้าที่ของตำแหน่งใด โดย
ต้องจัดทำมาตรฐานการกำหนดตำแหน่งดังกล่าว
เสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

3.2 กำหนดให้มีการประเมินผลการ
ดำเนินงานของคณะทำงานทางการเมือง โดยแก้ไข
เพิ่มเติมระเบียบรัฐสภาว่าด้วยการแต่งตั้งบุคคลเพื่อ
ปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และ
กรรมการของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา พ.ศ.
2554

3.3 ก.ร. ต้องกำหนดตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาสามัญ ตลอดจนกำหนดแนวทาง
ความก้าวหน้าของข้าราชการทุกสายงานและทุก
ตำแหน่ง

3.4 ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจำเป็นต้อง
พัฒนาบุคลากรในสายงานนักกฎหมายนิติบัญญัติ
นักวิชาการรัฐสภา และนักวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสาย
งานหลักให้มีความเชี่ยวชาญสามารถสนับสนุนการ
ดำเนินงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และ
วุฒิสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 ก.ร. จำเป็นต้องจัดให้มีการศึกษา
วิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของส่วน
ราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการเฉพาะ เพื่อจะได้ทราบ
แนวทางการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับ
โครงสร้าง ระบบงาน และวิธีการงบประมาณของ
ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

3.6 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. 2554 ในส่วนที่เป็นอำนาจ
หน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ชัดเจนว่าใน
เวลาที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือสภา

ผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ ให้ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่
ดำเนินการแทน

4. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ
วิธีการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การ
ดำเนินการขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ
ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาในปัจจุบันต้องเสนอผ่าน
สำนักงบประมาณเพื่อพิจารณาตัดทอนและให้ความ
เห็นชอบก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี ทำให้กระทบต่อ
ความเป็นอิสระในการบริหารราชการของรัฐสภา
ส่วนการบริหารงบประมาณ ก็ยังมีปัญหาในการวาง
แนวทางในการบริหารงบประมาณ การเงิน การคลัง
การพัสดุ และทรัพย์สินของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
ที่จะต้องดำเนินการอย่างไร ส่วนราชการสังกัด
รัฐสภาจึงจะมีอิสระทางการงบประมาณ สามารถ
บริหารงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โปร่งใส ตรวจสอบได้ สามารถสนับสนุนการ
ดำเนินงานของรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
เป็นกลาง โดยมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ
งบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ดังต่อไปนี้

4.1 กำหนดให้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ
การงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไว้ใน
รัฐธรรมนูญ โดยมีสาระสำคัญ 3 ประเด็นคือ

4.1.1 ให้รัฐสภามีส่วนราชการสังกัด
รัฐสภาที่เป็นอิสระ มีหัวหน้าส่วนราชการสังกัด
รัฐสภาเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา
แล้วแต่กรณี

4.1.2 ให้การแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ
สังกัดรัฐสภาต้องมาจากการเสนอของประธานรัฐสภา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา
แล้วแต่กรณี และต้องได้รับความเห็นชอบของ
คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

4.1.3 ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดสาระสำคัญดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ จะทำให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาสามารถเสนอคำขอตั้งงบประมาณได้โดยตรงต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีต้องบรรจุคำขอตั้งงบประมาณนั้นในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ โดยไม่ต้องเสนอให้สำนักงบประมาณพิจารณาตัดทอนงบประมาณก่อนตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554

4.2 การจัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เมื่อส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณแล้วต้องส่งให้สำนักงบประมาณของรัฐสภาศึกษาและวิเคราะห์ความถูกต้องเหมาะสมก่อน เพื่อความเห็นชอบก่อนที่จะเสนอคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้รวมถึงคำแปรญัตติขอเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณด้วย

4.3 การวางแผนงานงบประมาณและการบริหารงบประมาณ คณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (คบง.รส.) และคณะกรรมการว่าด้วยพัสดุของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (กวพ.รส.) ต้องคำนึงถึงหลักการบริหารงบประมาณและหลักการพัสดุที่อยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล คือ เปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และต้องมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

4.4 การเพิ่มประสิทธิภาพฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (คบง.รส.) และคณะกรรมการว่าด้วยพัสดุของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (กวพ.รส.) เนื่องจากการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาต้องอยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (คบง.รส.) และคณะกรรมการว่าด้วยพัสดุของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (กวพ.รส.) ดังนั้น ประสิทธิภาพในการบริหารราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจึงต้องขึ้นอยู่กับคณะกรรมการดังกล่าวทั้ง 2 คณะด้วย ทั้งนี้ หากในอนาคตมีสำนักงานรัฐสภา สำนักการคลังและงบประมาณของสำนักงานรัฐสภาจะปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการทั้ง 2 คณะ จึงควรมีความเชี่ยวชาญทางด้านงบประมาณและการพัสดุด้วย จึงต้องพัฒนาทั้งระบบงานและบุคลากรที่รับผิดชอบในงานดังกล่าวเป็นการเฉพาะเร่งด่วน

5. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับการจัดระบบการใช้อำนาจบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาและการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล และวิธีการงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

5.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดระบบการใช้อำนาจบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา การที่กฎหมายมิได้กำหนดให้ ก.ร. ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ร. จึงต้องพิจารณาความประสงค์ของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นประธานและรองประธาน ก.ร. เป็นหลักในการพิจารณา

ดำเนินงานเรื่องต่าง ๆ จึงต้องแก้ไขปัญหเกี่ยวกับ
การจัดระบบการใช้อำนาจบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

5.1.1 การใช้อำนาจบริหารราชการฝ่าย
รัฐสภา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการ
วุฒิสภา ต้องบริหารราชการตามกฎหมาย กฎ
ระเบียบ และสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี และต้องมีให้ฝ่ายการเมืองใช้อำนาจใน
การแทรกแซงการบริหารราชการโดยมิชอบ

5.1.2 กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับ
การบริหารส่วนราชการสังกัดรัฐสภา แยกต่างหาก
จากคณะกรรมการ ก.ร. โดยให้คณะกรรมการ ก.ร.
ทำหน้าที่เฉพาะเรื่องการบริหารงานบุคคลและการ
กำกับ กฎ ระเบียบ โดยไม่มีอำนาจเข้าไปเกี่ยวข้อง
กับการบริหารราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

5.1.3 ปรับปรุงวิธีการสรรหากรรมการ
ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากกรรมการ ก.ร.
ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เป็นอดีตข้าราชการพลเรือน จึง
มักนำหลักเกณฑ์วิธีการบริหารงานบุคคลของ ก.พ.
มาใช้กับส่วนราชการสังกัดรัฐสภาซึ่งมีลักษณะงานที่
แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง จึงสมควรเปลี่ยนวิธีการเลือก
กรรมการ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้มี
คณะกรรมการสรรหาของแต่ละสภาทำหน้าที่สรร
หาผู้มีคุณสมบัติแล้วเสนอให้แต่ละสภาให้ความ
เห็นชอบ

5.1.4 แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.2554 กำหนดองค์ประกอบ
ของ ก.ร. ในช่วงที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือ
สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ เนื่องจากองค์ประกอบของ
ก.ร. มีประธานรัฐสภาเป็นประธาน โดยไม่มีบท
ยกเว้นกรณีมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือสภา
ผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ ทำให้มีปัญหากับการตีความ

จนอาจทำให้ ก.ร. ไม่สามารถประชุมได้ จึงสมควร
แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
2554 เพื่อให้มีบทบัญญัติรับรององค์ประกอบของ
คณะกรรมการ ก.ร. ในเวลาที่มีการยุบสภา
ผู้แทนราษฎรหรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุให้ชัดเจน

5.1.5 คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการ
สภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมาธิการวิสามัญ
กิจการวุฒิสภาต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบการ
บริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพื่อให้การใช้อำนาจ
บริหารราชการฝ่ายรัฐสภาของประธานและรอง
ประธานรัฐสภา ประธานและรองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา
คณะกรรมการ ก.ร. เลขานุการสภา และส่วนราชการ
ในสังกัดรัฐสภาเป็นไปโดยถูกต้อง และสอดคล้องกับ
การสนับสนุนระบบงานของรัฐสภา สภา
ผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

5.2 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับ
การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้กับการบริหารราชการ
ฝ่ายรัฐสภา ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาต้องบริหาร
ราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แต่
การไม่มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ทำให้
ก.ร. ต้องทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของ
ข้าราชการรัฐสภาสามัญด้วย และปัจจุบัน ก.ร. ก็ยัง
มิได้มีการประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน
การรวมกลุ่มของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ทำให้ยังไม่มี
มีสมาคมข้าราชการรัฐสภาสามัญสำหรับคุ้มครอง
และพัฒนาประสิทธิภาพของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
จึงมีแนวทางแก้ไขปัญหเกี่ยวกับ การนำหลักธรรมา
ภิบาลมาใช้กับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

5.2.1 การจัดระบบบริหารราชการฝ่าย
รัฐสภา การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาจะเป็นไปตาม

หลักธรรมาภิบาลได้ จะต้องมีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการบริหาร ทั่วไปที่สอดคล้องกัน จึงต้องมีการปฏิรูปกฎหมายว่า ด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาทั้งระบบ

5.2.2 ก.ร. ต้องมีประกาศรัฐสภากำหนด หลักเกณฑ์วิธีการจัดตั้งสมาชิกข้าราชการรัฐสภา สามัญ เพื่อทำหน้าที่คุ้มครองและพัฒนา ประสิทธิภาพของข้าราชการรัฐสภาสามัญตาม รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ รัฐสภา พ.ศ.2554 มาตรา 25

5.2.3 กำหนดแนวทางการนำหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหาร ราชการฝ่ายรัฐสภา ดังนี้ (1) ก.ร. ต้องออกระเบียบ รัฐสภาหรือประกาศรัฐสภากำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วน ราชการสังกัดรัฐสภาและข้าราชการรัฐสภาปฏิบัติ ตามมาตรา 5 วรคสองของพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554 เพื่อให้มีการ นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการ บริหารราชการฝ่ายรัฐสภา เพราะ การบริหาร ราชการจะเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลหรือไม่ขึ้นกับ พฤติกรรมของประธานและรองประธานรัฐสภา เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เลขานุการวุฒิสภา และ

คณะกรรมการ ก.ร. เป็นสำคัญ บุคคลดังกล่าวจึงต้อง ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเป็นแบบอย่าง ที่ดีของข้าราชการ (2) ควรมีการทบทวนการบังคับใช้ กฎหมาย เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และแก้ไขแนวทางการดำเนินงานเป็นระยะๆ เพื่อให้ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาสามารถดำเนินงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระบบงานของ รัฐสภา (3) การออก กฎ ก.ร. และระเบียบรัฐสภา เรื่องต่างๆ ก.ร. ต้องทำการตรวจสอบความชอบด้วย กฎหมายตามหลักนิติธรรมก่อนการประกาศใช้บังคับ (4) กรรมการ ก.ร. ที่มาจากผู้แทนข้าราชการต้องทำ หน้าที่ด้วยความเป็นกลาง เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นหลัก ไม่ควรทำหน้าที่เพื่อรักษาสหประโยชน์ ของตนเองและพวกพ้อง (5) ผู้บริหารต้องทำความ เข้าใจกับข้าราชการทุกคนเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ตามหลักธรรมาภิบาลและการปฏิบัติตามจริยธรรม ข้าราชการรัฐสภา ว่าการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ก่อให้เกิดผลดีและผลเสียกับตนเอง สำนักงาน และ ประเทศชาติอย่างไร และ (6) การพัฒนาบุคลากร ต้องเน้นด้านคุณธรรมจริยธรรมของข้าราชการควบคู่ กันไปด้วย เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาข้าราชการ รัฐสภาจะสามารถดำเนินการพัฒนาข้าราชการให้มี ความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลและจริยธรรมข้าราชการรัฐสภามากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- นิติ อิ่มแย้ม. (2540). *การบริหารระบบราชการและหน่วยงานภายในของรัฐสภา*. เอกสารวิชาการ, สถาบัน พระปกเกล้า.
- ดำรงค์ วัฒนา, ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และสุพจน์ ทราญแก้ว. (2552). *รายงานการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของฝ่ายนิติบัญญัติในกระบวนการงบประมาณแผ่นดิน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2554. (2554). *ราชกิจจานุเบกษา*, 128(34 ก), 1-7.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). *ราชกิจจานุเบกษา*, 124(47 ก), 1-127.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2554. (2554). ราชกิจจานุเบกษา, 128(13 ก), 1-6.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554. (2554). ราชกิจจานุเบกษา, 128(13 ก), 7-9.

สุกิจ พุนศรีเกษม. (2559). การพัฒนากระบวนการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 6(พิเศษ), 52-65.

Beetham, D. (2006). *Parliament and democracy in the 21st Century: A guide to good practice*. Geneva: Inter-Parliamentary Union.